

Nr 50.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående medgivande för intendenten i överintendentsämbetet F. H. V. Eckert att övergå till byggnadsstyrelsens avlöningsstat; given Stockholms slott den 31 december 1917.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva, att intendenten i överintendentsämbetet Fritz Herman Vilhelm Eckert må, utan hinder av att han ej inom stadgad tid gjort därför föreskriven anmälan, få, räknat från och med den 1 januari 1918, övergå till den för byggnadsstyrelsen gällande avlöningsstaten.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Hj. Branting.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 31 december
1917.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 PETRÉN,
 BRANTING,
 NILSON,
 LÖFGREN,
 friherre PALMSTIERNA,
 RYDÉN.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Branting anhöll att för Kungl. Maj:t få anmäla av intendenten i överintendentsämbetet Fritz Herman Vilhelm Eckert gjord framställning om rätt att trots underlåtenhet att därom inom föreskriven tid göra anmälan få övergå till den för byggnadsstyrelsen gällande avlöningsstaten m. m. samt anförde i sådant avseende följande.

Intendenten Eckert är född den 25 april 1852, antogs till extra ordinarie arkitekt i överintendentsämbetet den 30 april 1878 och utnämndes till intendent i ämbetsverket den 21 december 1904 med avlöning enligt ämbetets ordinarie stat av 3,600 kronor, varav 2,400 kronor lön och 1,200 kronor tjänstgöringspenningar, samt rätt till ålderstillägg. Han har allt sedan sistnämnda tidpunkt tjänstgjort såsom intendent för kronans under överintendentsämbetets inseende ställda hus och byggnader i landsorten.

Eckert, som förmenade sig vid fyllda 65 år eller den 25 april 1917 uppnå stadgad pensionsålder och följaktligen då vara skyldig att

avgå från sin tjänst, anhöll i en till Kungl. Maj:t ställd skrift om tillstånd att kvarstå i tjänsten under ett år efter sistnämnda dag, vilken skrift av överintendentsämbetet med utlåtande den 26 september 1916 överlämnades till Kungl. Maj:t, varvid ämbetet för egen del tillstyrkte ansökningsen.

Enligt beslut den 23 februari 1917 fann Kungl. Maj:t gott på det sätt bifalla berörda framställning, att Eckert finge kvarstå vid sin tjänst tillsvidare intill utgången av år 1917.

Att denna tidpunkt sålunda fastställdes för Eckerts avgång torde hava haft samband dämed att överintendentsämbetet från och med år 1918 ansågs skola erhålla en helt ny organisation. Den 16 april 1917 avläts också proposition (nr 258) till riksdagen angående omorganisation av och lönereglering för överintendentsämbetet m. m., däri föreslogs ny stat för ämbetet under förändrat namn av byggnadsstyrelsen att tillämpas från och med år 1918, upptagande bland annat sex intendentur med avlöning i andra normalgraden eller således 5,800 kronor, därav 3,600 kronor lön, 1,800 kronor tjänstgöringspenningar och 400 kronor ortstillägg, jämte rätt till ålderstillägg. Av dessa intendentur var en avsedd huvudsakligen för det arbete, som skulle tillföras byggnadsstyrelsen på grund av de åligganden, styrelsen skulle övertaga från överintendentsämbetet beträffande vården av kronans byggnader i landsorten, eller i stort sett enahanda göromål, som hittills bestritts av Eckert. Nämnda proposition blev av riksdagen med endast ett par jämkningar, som emellertid ej hava betydelse för nu förevarande angelägenhet, bifallen enligt skrivelse den 11 juni 1917 (nr 269).

Den 25 juni 1917 fastställde Kungl. Maj:t den nya staten för överintendentsämbetet under förändrat namn av byggnadsstyrelsen, att tillämpas från och med år 1918, samt utfärdade i enlighet med riksdagens beslut kungörelse angående villkor och bestämmelser för åtnjutande av avlöningsförmånerna enligt staten. I denna kungörelse stadgades jämlikt riksdagens beslut, att de förutvarande innehavare av ordinarie befattningar i överintendentsämbetet, vilka icke före den 1 november 1917 anmälde, att de ville övergå till den nya avlöningsstaten samt underkasta sig de för avlöningens åtnjutande stadgade villkor och bestämmelser, och som icke lagligen kunde därtill förbindas, skulle varda bibehållna vid dem enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner ävensom, i den mån ej annat föranleddes av bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit dem.

Sedermera anhöll Eckert i en av chefen för överintendentsämbetet

med skrivelse den 13 december 1917 överlämnad och till nådigt bifall förordad ansökning om avsked med pension från sin intendentsbefattning från och med 1918 års ingång.

Sedan Eckerts avskedsansökning remitterats till statskontoret yttrade nämnda ämbetsverk i underdånigt utlåtande den 29 december 1917 följande: Då handlingarna utvisade, att Eckert den 21 december 1904 utnämnts till sin intendentsbefattning, vore han alltså enligt föreskrift i nämnda kungörelsen den 31 mars 1900 underkastad de förändrade bestämmelser i fråga om rätt till pension, som innehölls i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension. Vid sådant förhållande och då Eckert vore född den 25 april 1852 och alltså först den 25 april 1919 uppnådde den ålder av 67 år, då han enligt nämnda lag ägde rätt att efter avgång komma i åtnjutande av pension, samt några sådana omständigheter icke syntes föreligga, som enligt sista stycket av § 6 samma lag kunde föranleda tidigare avgång med pension, hemställde statskontoret, att ifrågavarande ansökning icke måtte till någon vidare åtgärd föranleda.

Med anledning härav inkom Eckert till Kungl. Maj:t med en skrift, däri han med hänsyn till de av statskontoret påvisade förhållandena återkallade sin ansökning om avsked med pension. På det att några rättsförluster i ekonomiskt avseende på grund av det föreliggande misstaget beträffande den för Eckert gällande pensionsåldern icke måtte komma att drabba honom, anhöll han tillika i den ingivna skriften, att Kungl. Maj:t ville hos riksdagen utverka medgivande för honom att övergå å den nya staten för byggnadsstyrelsen, oaktat han, på grund av ovannämnda missförstånd, icke inom föreskriven tid innan den 1 november 1917 anmält sig villig därtill.

Överintendentsämbetet, vars utlåtande över Eckerts sistberörda framställning genom remiss infordrats, förklarade sig i utlåtande den 29 december 1917 på det livligaste tillstyrka samma framställning.

*Departements-
chefen.*

I likhet med statskontoret finner jag, att intendenten Eckert ej är skyldig att avgå från sin tjänst förr än vid fyllda 67 år eller den 25 april 1919 samt att han vid eventuell avgång från tjänsten dessförinnan ej äger rätt till någon på pensionslagen grundad rätt till pension. Då emellertid Eckert, vilken, på sätt ovan nämnts, numera återkallat sin avskedsansökning, ej inom föreskriven tid anmält, att han ville övergå till den nya avlöningsstaten och underkasta sig de nya avlöningsvillkoren, och han ej heller torde lagligen kunna därtill förbindas, skulle han sålunda komma att kvarstå å den gamla avlöningsstaten. Han

komme under sådana förhållanden att från och med nästa år ej endast gå miste om den högre avlöningen enligt den nya staten utan även erhålla en väsentligt mindre avlöning än han för närvarande åtnjuter, enär de provisoriska avlöningstillägg, som under en följd av år utgått vid tjänsterna å den gamla staten, från och med nästa år ej vidare utgå, varförutom han ävenledes bleve avstängd från rätten till den högre pension, som är förknippad med övergång till den nya avlöningsstaten.

Att Eckert, som i sin sist berörda framställning förklarar sig vilja övergå till den nya avlöningsstaten, ej inom föreskriven tid eller före den 1 november 1917 avgivit den för övergång till den nya staten i kungörelsen den 25 juni 1917 föreskrivna anmälan har, såsom den lämnade redogörelsen otvetydigt giver vid handen, sin grund däri, att han trodde sig efter utgången av år 1917 ej längre få kvarstå i tjänst. Som dock denna Eckerts missuppfattning med hänsyn till vad jag förut i ämnet anfört måste anses ej blott förklarlig utan även ursäktlig, synes mig billigheten fordra, att Eckert utan hinder av sin ifrågavarande underlåtenhet kommer i åtnjutande av den nya statens bättre avlönings- och därav följande pensionsförmåner, givetvis med skyldighet att vara underkastad de därför stadgade villkor och bestämmelser. Härtill fordras emellertid riksdagens medgivande.

Med stöd av det ovan anförda hemställer jag, att Eders Kungl. Maj:t måtte

dels låta bero vid Eckerts återkallelse av den av honom gjorda ansökningen om avsked med pension från hans intendentsbefattning i överintendentsämbetet;

dels ock föreslå riksdagen medgiva, att Eckert må, utan hinder av att han ej inom stadgad tid gjort därför föreskriven anmälan, få, räknat från och med den 1 januari 1918, övergå till den för byggnadsstyrelsen gällande avlöningsstaten.

Vad föredragande departementschefen sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämde, behagade Hans Maj:t Konungen bifalla; och skulle proposition i ämnet av den lydelse, bilaga litt. . . . vid detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Georg Sjöcrona.